

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

mæssige løn. Det mener jeg simpelt hen er urigtigt. Det er således, at når man har fastsat deres overenskomstmæssige løn, har man simpelt hen sagt, at der går så og så meget ind på deres konto i deres pensionskasse, og derfor er vi nødt til at give dem en så og så høj løn, således at de har et rimeligt udkomme. Det vil sige, der ikke er trukket fra i anledning af, at man giver dem denne pension, tværtimod, man har altså faktisk lagt til efter vores opfattelse. Det er jo således, i hvert fald ifølge de statistikker, som Dansk Arbejdsgiverforening har lavet, at selv om man ikke regner med den pensionsindbetaling, der her er tale om, har de offentligt ansatte på alle sammenlignelige områder en betydelig større løn, end man har inden for den private sektor. Inden for HK-området er tallet omkring 1.700 kr. mere om måneden på nogle af de lavere HK-trin, og inden for chaufførområdet var der også tale om en klækkelig lønfordel til de offentligt ansatte i forhold til, hvad lønnen måtte være i den private sektor. Vi så også her i vinter, at mange chauffører simpelt hen strejkede med det formål for øje at få det samme i løn som de offentligt ansatte.

Lad mig lige sige en ting mere med hensyn til spørgsmålet om diskriminering. Hvem er det, der hele tiden diskriminerer? Man siger til de offentligt ansatte: I skal selvfølgelig have en rimelig tryghed i ansættelsen, I skal have den bedste tryghed i ansættelsen, man overhovedet kan få. Hvis købmanden, landmanden eller andre bliver syge, er der ikke noget at gøre ved det, så kan de jo ikke få sygedagpenge osv., men offentligt ansatte har altså fuld løn under sygdom, har større tryghed og har løn under varetagelse af offentlige hverv, hvad privat ansatte ikke har, og de har en lang række andre fordele. Det er altså stadig væk socialdemokratiet og de andre partier, der foretager en diskriminering, og det er en diskriminering, der kun har det ene formål at privilegere en bestemt gruppe, nemlig de offentligt ansatte, på en særdeles gunstig måde.

Hr. Ole Olsen sagde, at forslaget var dybt asocialt. Jeg må lige bede hr. Ole Olsen læse forslaget en gang til. Det drejer sig om at tage fra nogle mennesker, som ikke mærker det før om 40 år – og de mærker det til den tid på den måde, at de kun får det samme i pension, som alle andre mennesker gør – og bruge disse pen-

ge, som er milliardbeløb til at forhøje ganske almindelige folkepensionisters folkepension med. Det er det, forslaget går ud på. Men det er da nok tænkeligt, at det er SFs opfattelse af, hvad der er det mest asociale, der findes her i samfundet.

Finansministeren (Heinesen):

Da det er et elendigt forslag, vi har til behandling, og da den demagogi, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har præsteret her, jo ikke adskiller sig fra, hvad vi har hørt mange gange før, kunne man være overordentlig fristet til at blive siddende og prøve at lade debatten slutte her.

Men jeg synes nok, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg kræver et par bemærkninger. Jeg forstod, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.), da han havde hørt debatten igennem, var nået frem til den konklusion, at man kunne få det indtryk, at det var noget fuldstændig vanvittigt, fremskridtspartiet havde foreslået. Det kan jeg helt bekræfte. Den antagelse er fuldstændig rigtig. Det er noget helt vanvittigt, fremskridtspartiet har foreslået. Og det er noget overordentligt usolidarisk, og jeg tror, hr. Honoré brugte udtrykket tarveligt. Hvad er det, der er tarveligt i dette forslag? Det er, at man siger til staten som arbejdsgiver, at de offentligt ansatte og staten som arbejdsgiver er de eneste i dette land, der får et forbud imod at slutte aftale om en pensionsmæssig ordning. Det er dér diskriminationen, forskelsbehandlingen kommer ind i billedet, og den bruger man så til at få hidset andre befolkningsgrupper, som måske ikke har tegnet private pensionsordninger af den ene eller anden art, op imod de offentligt ansatte. Men der er altså adskillige på det private arbejdsmarked, der har tegnet pensionsordninger, langt flere, end de offentligt overenskomstansatte udgør i de forskellige pensionskasser og kapitalpensionsordninger.

Så gentager hr. Svend Andersen (Rosk. a.), for jeg ved ikke hvilken gang, at statistik viser, at det offentlige er lønførende på alle sammenlignelige områder. Det er forkert. Vi har afvist det gang på gang i anledning af fremskridtspartiets forslag herfra. Vi har afvist det gang på gang i svar på spørgsmål fra folketingsudvalg, men hr. Svend Andersen (Rosk. a.) hylder altså den teori, at bare man gentager en usandhed tilstrækkeligt mange gange, er der nok til